

338.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 17 marca 1932 r.

o uregulowaniu stosunków służbowych pracowników instytucyj ubezpieczeń społecznych.

Art. 1. Postanowienia ustawy niniejszej odnoszą się do wszystkich pracowników instytucyj ubez-

pieczeń społecznych, działających na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272), ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (Dz. u. p. austr. z 1888 r. Nr. 1), ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. u. p. niem. str. 509), ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. o urządzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie powszechnej ustawy górniczej są lub będą utworzone (Dz. u. p. austr. Nr. 127), oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), w ostatnio obowiązującym brzmieniu tych przepisów. Ustawa niniejsza nie dotyczy pracowników Zakładu Ubezpieczenia od wypadków w Królewskiej Hucie i Zakładu Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie, oraz kas chorych, działających na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 2. Stosunek służbowy pracowników instytucji ubezpieczeń społecznych (art. 1) ma charakter prywatno-prawny.

Prawa i obowiązki pracowników instytucji ubezpieczeń społecznych regulują przepisy służbowe, uchwalone przez właściwe władze (organa) instytucji i zatwierdzone przez władzę nadzorczą w rozumieniu art. 64 i 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r.

Wymienione w poprzednim ustępie uchwały będą powzięte nie wcześniej niż w 30 dniu po ich przesłaniu do opinii najliczniejszym centralnym organizacjom pracowników; instrukcja Ministra Pracy i Opieki Społecznej ustali warunki, jakim winien odpowiadać tryb postępowania w powyższym zakresie władz (organów) instytucji ubezpieczeń społecznych.

Nowe przepisy służbowe winny uwzględniać zasadę zaliczania lat dotychczasowej służby w danej instytucji ubezpieczeń społecznych.

Przepisy służbowe stanowią integralną część umowy o pracę pracowników tychże instytucji.

Art. 3. W związku z reorganizacją instytucji ubezpieczeń społecznych, przewidzianą w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635), z chwilą wejścia w życie przepisów służbowych, wydanych w trybie, przewidzianym w art. 2 niniejszej ustawy, tracą moc obowiązującą, z zastrzeżeniem postanowień art. 4 i 5 niniejszej ustawy, wszelkie przepisy służbowe, regulujące stosunki służbowe pracowników instytucji ubezpieczeń społecznych, z wyjątkiem przepisów służbowych, wprowadzonych po dniu 1 stycznia 1932 r., oraz nominacje na stanowiska dożywotnie w tych instytucjach, jak również indywidualne i zbiorowe umowy pracowników, zatrudnionych w tych instytucjach.

Ustawa niniejsza z zastrzeżeniem art. 5 nie narusza postanowień, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego, a zawartych w przepisach służbowych, nominacjach, umowach indywidualnych i zbiorowych oraz przepisach specjalnych.

Art. 4. Niezależnie od tego, czy w danej instytucji ubezpieczeń społecznych obowiązują już

wprowadzone po dniu 1 stycznia 1932 r. nowe przepisy służbowe, instytucja może w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązać z każdym pracownikiem stosunek służbowy z zachowaniem uprawnień pracownika, wynikających z mocy dawnych nominacji, umów lub przepisów służbowych i przepisów specjalnych, do odprawy lub zaopatrzenia emerytalnego i do okresu wypowiedzenia, a w razie niezachowania przez instytucję okresu wypowiedzenia — uprawnień do wynagrodzenia za ten okres z tem jednak ograniczeniem, że łączna suma odprawy wraz z wynagrodzeniem za okres wypowiedzenia nie może przekraczać kwoty dwuletnich ostatnich poborów służbowych pracownika w pełnym wymiarze i nie może być niższą od sumy wynagrodzenia i odprawy, przewidzianych w ustępie następnym.

W przypadkach, w których nominacje, umowy o pracę lub przepisy służbowe nie zawierają specjalnych postanowień co do praw emerytalnych i okresu wypowiedzenia, obowiązuje przy nominacjach na stanowiska dożywotnie i umowach dożywotnich 12-miesięczny termin wypowiedzenia lub wynagrodzenia za ten okres, przy innych rodzajach umów, zawartych na czas nieokreślony lub określony, termin trzymiesięczny dla pracowników umysłowych i jednomiesięczny dla pozostałych kategorii pracowników. Ponadto w braku postanowień co do odpraw ci zwalniani pracownicy, którzy posiadają zaliczony co najmniej pięcioletni okres służby w danej instytucji, otrzymują odprawy w wysokości pełnego ostatniego miesięcznego uposażenia służbowego za każdy rok zaliczonej służby; odprawa ta nie może przekraczać kwoty piętnastomiesięcznych poborów, a łącznie z wynagrodzeniem za okres wypowiedzenia nie może przekraczać ostatnich dwuletnich poborów.

Po upływie terminu, przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, instytucje ubezpieczeń społecznych, które nie wprowadziły po dniu 1 stycznia 1932 r. nowych przepisów służbowych, będą miały prawo do czasu wprowadzenia tych przepisów zwalniać zatrudnionych u siebie pracowników tylko w przypadkach, w których obowiązujące ustawy dopuszczają zwolnienie pracownika bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 5. Jeżeli pracownik zostaje zwolniony w okolicznościach, nie przewidzianych w dotychczasowych przepisach służbowych, nominacjach, umowach indywidualnych, zbiorowych i przepisach specjalnych, oraz jeżeli zwolnienie to następuje na podstawie art. 4 niniejszej ustawy, bądź przepisów, przewidzianych w art. 2 ust. 2, pracownik z zastrzeżeniem postanowień ustępu następnego uzyskuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego na zasadzie odnosnych powyższych dotychczasowych przepisów, umów i nominacji.

W razie zwolnienia, o którym mowa w ustępie poprzednim, wymiar zaopatrzenia następuje w stosunku do liczby lat służby, zaliczonej do zaopatrzenia, bez względu na odmienne dotychczasowe postanowienia, normujące prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
